

Att Känna Allah

Kamal Moubadder

Språkgranskning:

Kåkan Wolff

©1992 utgivaren: **Kamal Moubadder**

Stockholm ISBN 91-630-1523-4

Innehåll

Förord

En gud och mångguderi!

Allah, den Ende

Allahs attribut

Monoteism i Koranen

Förord

När människor får höra talas om en Gud de inte tror på reagerar de oftast genom att se på denna Gud som något uppdyktat.

Man tror att guden har "skapats" av en viss folkgrupp, under en viss tid, för att bland annat heliggöra vissa lagar och livsnormer.

Med detta resonemang blir *Allah*, när svenskarna får höra talas om Honom, ett arabiskt påhitt som speglar den mentalitet och de social och kulturella förhållanden som rådde i Arabien för 1400 år sedan.

Denna bok är ett försök att kort presentera *Allah* för den svenske läsaren på det sättet som han presenteras i islam. Det blir sedan läsarens sak att avgöra *om Allah* är en uppdyktat Gud som speglar ett folks egenskaper och mentalitet, eller om han är den ende verkliga Guden som innehar gudomliga attribut och egenskaper.

Jag har i denna bok tagit mycket intryck av vad som redan skrivits i ämnet av många framstående shia teologer . Min text har slutligen rättats och förbättrats rent språkligt av min kollega Håkan Wolff.

Kamal Moubadder

HEM

I Allahs namn

En Gud och mångguderi

Människan har allt sedan sina första dagar på jorden försökt förstå skapelsens ursprung och mening.

Hon har iakttagit himlen och jorden, dag och natt, solen, dess uppgång och nedgång, vind och regn, växter, djur. o.s.v..

Hon har sedan haft funderingar på relationerna mellan varje del av dessa ting. Hon har insett att det måste finnas något slags samband och en harmoni mellan dem. Något som gör att världen kan existera och att livet kan gå vidare i skapelsen.

Hon har därefter dragit följande slutsatser:

· - Detta härliga och fulländade system kan inte bara vara en av slumpens skördar. Det måste finnas en skapare till världen, någon som skapat världen med tanke och mening.

-- Skaparen av detta universum är Allsmäktig och Allkunnig. Han kräver och förtjänar tillbedjan. Han måste ges fullkomlig respekt.

Dessa slutsatser har alltid varit en naturlig reaktion hos människan när hon iakttar universum. De förblir en naturlig tankegång hos den människa vars tankar inte blivit påverkade av hennes omgivning.

Varför mångguderi?

-- Eftersom Gud är bortom vår förståelse och inte existerar i form och rum, väljer många av oss ett Guds sändebud eller andra av Gud respekterade personer att förmedla mellan oss och Honom. Med tiden kan denna dialog övergå till en dyrkan av dessa representanter istället för dyrkan av Gud.

-- Ibland när någon framstående person avlidit, reser man en staty av honom som ett minne. Anhängare brokar samlas vid statyn i religiösa ceremonier för att hylla Guden. Med tiden kan denna åminnelse övergå till en felriktad dyrkan där dyrkan koncentreras till statyn istället för till Guden.

-- Andra exempel kan vara att man ibland visar stor respekt för andra fenomen p.g.a. deras nytta. Denna respekt förvandlas med tiden till dyrkan. Dyrkan av elden och solen är ett exempel på denna avart av dyrkan.

Konfrontation mellan monoteism och mångguderi

Flera stora religioner har under de senaste årtusendena strävat efter att vända människorna bort från mångguderi till monoteism. Det innebär att tro på en gud - den ende Guden. Den heliga boken Koranen berättar om, och lovordar, den strid profeterna tog upp emot mångguderi för att leda mänskligheten till den Ende Guden.

Den berättar bl.a om profeten *Ibrahim* (Abraham) när han sade till sitt folk:

"Vad dyrkar ni ?

De sade: Vi dyrkar avgudar, och vi skall fortsätta med att vara dem tillgivna.

Han sade: Hör de er när ni kallar (på dem)?. Eller gagnar eller skadar de (er)?

De sade: (Icke så) men vi fann våra fäder göra sammaledes. (Abraham) sade: Vet ni att dessa som ni har tillbett- ni och era fäder före(er),

de är alla fiender till mig.."

Koranen sura Al-Shu'ara' 26:71-78

En dag gick Abraham in i avgudarnas hus och bröt deras avbilder i biter. När folk misstänkte att det var han som gjort så med deras gudar, frågade de honom argt:

Var det du som gjorde så med våra gudar?

Abraham gav dem ett svar genom vilket de skulle förstå hur meningslös deras religion var. Han sa: *fråga dem om de kan tala.*

De sa: Du vet hur säkert att dessa icke talar.

Han sade: Tillber ni då det, istället för Allah, vilket icke alls kan gagna eller skada er ?

Skam över er och över det som ni tillber istället för Allah, kan ni icke förstå? "

Koranen sura Al-Anbiya 21:62.64.66

Allah, den Ende

Vad betyder ordet Allah?

Ordet *Allah* i den arabiska Koranen översätts ofta till Gud på andra språk.

Detta har man gjort trots det faktum att ordet *Allah* är Guds egen namn. *Allah* är inte ett substantiv som kan användas för den eller de gudar som kan inbegripas i ordet "gud" på andra språk, däribland svenska.

Ordet gud kan som bekant användas för att tala om olika sorters gudar som exempelvis: Apollon - solens och skaldekonstens gud, Eros - kärlekens gud, Artemis - månens och jaktens gudinna. (I bestämd form kan ordet stå för Gudarnas Gud eller Jahve o.s.v.)

Ordet *Allah*, däremot, kan aldrig användas för att tala om olika gudar. Sådana uttryck som solens *Allah* och *månens Allah* har aldrig funnits på arabiska (Koranens språk). Inte heller har man använt ordet *Allah* i den arabiska översättningen av Gamla eller Nya Testamentet för att tala om de gudar som nämns där.

Ordet *Allah* är alltså ett egen namn på den ende Gud som innehar de särskilda gudomliga attribut och egenskaper som denna bok förhoppningsvis kan beskriva på ett enkelt sätt.

För övrigt är ordet *Allah* unikt i det arabiska språket samtidigt som det speglar det unika hos Honom.

Ordet *Allah* har inte de grammatiska former som annars är vanliga för arabiska ord: Ordet har ingen dualform (tvåtalsform) eller pluralform. Det kan inte heller uttryckas i antingen bestämd eller obestämd form eller som femininum, reale eller neutrum. Man kan inte heller bilda adjektiv av ordet (Gud - Gudomlig).

Det bör nämnas att arabiskan har sin motsvarighet till det svenska ordet gud och det är *Ilah*. Detta ord har dual -och pluralform. Man kan också uttrycka det ordet i femininum, bestämd eller obestämd form, och man kan även bilda adjektiv av det. (*Ilah -Ilahi* betyder Gud -Gudomlig.)

I en fascinerande harmoni mellan språket och läran har Koranen använt ordet *Ilah* för att dels tala om den ende sanne Guden och dels för att tala om andra falska gudar. Alltså - detta ord som bland annat har dual -och pluralform i språket, det har också dual och plural "närvaro" i läran. Men ordet *Allah* som endast har en singularform i språket, har endast en singular " närvaro" i läran.

Det är bland annat därför ordet Allah och monoteism blev så starkt kopplade till varandra i Muslimernas medvetande. Man kan inte hitta ett ord på arabiska, (vilket är muslimernas religiösa språk) som uttrycker närvaron av andra gudar som är likvärdiga *Allah*.

Ordet *Allah* påminner automatiskt om Tawhid (monoteism - en lära som förkastar mångguderier) och ordet Tawhid påminner automatiskt om *Allah*: Den ende Guden.

Att känna Allah: Att se Honom som En Enhet

Allah är den som skapade allt som existerar och som innehar alla fullkomliga attribut. Han står över all ofullkomlighet. Det finns inget som liknar Honom. Han är den allsmäktige och allerstädes närvarande.

All skapelse är under Hans avgörande kontroll. Men för att känna Honom krävs det att tro på Tawhid (monoteism) vilket betyder att tro på *Allah* som En.

Vår kännedom om *Allah* kommer alltid att vara otillräcklig och full av brister om man inte betraktar Honom som en i alla sammanhang och speciellt i följande fall:

A: Att se Honom som Odelbar:

Det är i själva verket utgångspunkten av "*Tawhid*" vilken utgör en bas för hela trons byggnad. *Allah* är En och Unik i sig själv. Han har ingen likhet med någon av sina skapelser och ingen tanke kan innesluta eller omfatta Honom. Han har beskrivit sig själv som följande:

" ..*Inget eller ingen är som*

Honom...."

Koranen: Sura Shura (42:11)

Imam *Ali (I)* beskriver tron på *Allah* med dessa ord: Att tro på *Allahs* enhet betyder att man aldrig ska avbilda Honom; Att tro på att Han är rättvis betyder att man aldrig ska misstro Honom.

Med andra ord, att vara oförbehållsam i sin tro på *Allahs* enhet betyder att avstå ifrån att tro på likheten mellan Honom och Hans skapelser. Människans förnuft kan framställa enbart det som är slutgiltigt och framställbart, medan *Allahs* storhet sträcker sig bortom framställandets gränser.

B: Att se Honom som ett med Hans handlingar

Det betyder att ingen annan utom *Allah* är kapabel att utföra vissa handlingar. Det är endast Han som kan skapa, och det är endast Han som klarar allt.

Hela universum och allt som händer i det drivs med Hans vilja, och ingenting kan hända utan Hans tillåtelse. *Allah* är inte en gud som inte klarar vad andra varelser klarar, eller som behöver någon eller något för att upprätthålla eller för att underhålla världen. *Allah* är inte en gud med en bristande vilja, eller en gud mot vilkens vilja saker kan hända trots att Han inte givit sin tillåtelse.

C. Att se Honom som odelbar i dyrkan:

I Islam kan människans tro på *Allahs* odelbarhet aldrig bli sann och riktig om hon inte uteslutande och uppriktigt dyrkar Honom, och enbart Honom.

Men dyrkan är inte enbart att knäfalla inför Honom, eller att enbart rutinmässigt utföra dom plikter man ålagts såsom bönen, fastan, vallfärden.
o.s.v..

Dyrkan är också att lyda Hans vilja fullständig och att vägra lyda någon annan makt än Honom. Att dyrka betyder också: att lyda och följa efter.

Han som exempelvis följer andra lagar än Guds, visar inte sin oförbehållsamhet gentemot Gud eftersom han då tror att det finns andra lagstiftare som skulle vara kunnigare när det gäller människans bästa än Gud.

De som lyder dessa "människolagar" som motsäger *Allahs* heliga lagar tvivlar faktiskt på Hans enhet. De lyder andra makter än Gud, och på så sätt dyrkar de andra makter än Honom.

Koranen säger:

"Och de som icke dömmar det som Allah har sånt ned, det är dessa som är de icke troende"

Sura Al-Ma'idah (5:45)

Även den som uppstår en politisk, ekonomisk eller social teori som motsäger de heliga läroarna och deras direktiv ifrågasätter Hans storhet och enhet.

Imam *Al Sadiq* (2) tillfrågades om vad följande vers i koranen betyder:

"De (Kristna) har tagit sina präster och sina munkar till herrar bredvid Allah.

Sura Al-Taubah (9:31)

Han svarade: De har inte dyrkat dessa, men de (Präster och munkar) tillåter det som är Gudomligt förbjudet, och förbjuder det som är Gudomligt tillåtet, och folk med "förbundna" ögon har lyssnat och följt dom, vilket betyder att de har dyrkat dem."

Imam Al Sadiq förklarade med detta vad det betyder att dyrka någon annan än *Allah*. Han menade att vem som än stiftar lagar eller predikar principer som motsäger *Allahs* ord ställer sig själv som en god bredvid *Allah*, och att vem som än lyder dessa, dyrkar egentligen inte *Allah*, utan dessa.

Dyrkan är ett begrepp som täcker alla människans yttranden, handlingar och känslor. Ingen fullständig dyrkan till *Allah* kan då ske om inte människan blir fullständig fri ifrån varje form av underkastelse till andra makter.

D- Att se Honom som ett med Hans attribut:

Att tro på *Allahs* enhet i sig själv leder oss till en tro på Hans enhet med Attribut, sedan de är enbart Hans, och att ingen annan delar dem med Honom.

Enbart Honom kan vi tillskriva absolut rikedom, absolut nåd, absolut vilja, allmakt, allerstädes närvaro etc..

Människans förnuft är inte kapabelt att omfatta Hans attribut eftersom det inte är kapabelt att omfatta *Allah* Själv. Detta för att Hans attribut är absoluta, medan människans förnuft är begränsat, och det är självklart att det begränsade inte kan omfatta det obegränsade. Det är i detta sammanhang som Imam *Al Sadiq* förklarar att: "*Allahu-Akbar*(*Allah* är störst), betyder att *Allah* är större än vad som helst som kan beskrivas".

Dessutom är *Allahs* attribut olika dessa som Hans skapelser har. Vi beskriver människan såsom att vara lärd, stark, kapabel, och med samma ord beskriver vi *Allah*.

Men vi bör veta att *Allahs* kunskap, makt och omdöme inte kan beskrivas på samma sätt som de egenskaper vi har.

Vi använder dessa gemensamma begrepp därför att vi inte har mer passande ord att förklara vad vi menar.

I vilket fall som helst beskriver vi i själva verket *Allah* såsom att vara den Allkunnige,

Alls-mäktige, etc...

Hans attribut är absoluta, våra är relativa. Hans attribut är Hans existens. Våra attribut är adderade till vår existens. Det betyder att Han aldrig kan förlora ett attribut och fortsätta att vara Gud. T. ex Han kan aldrig "förlora" makt och fortsätta att vara Gud, medan vi kan förlora ett eller annat attribut, kunskap t.ex. och ändå fortsätta vara människor.

Att se på *Allah* som ett med Hans attribut betyder att det är ifrån *Allah* vi fått den del av kunnande, makt, villa och förmåga vi har. Att människans attribut enbart har ett ursprung: *Allah*.

Allahs attribut

A- POSITIVA ATTRIBUT:

De kallas på Arabiska " *Sifaut al thubutiyya*" och de tillskriver *Allahs* könheten och perfektionen.

Trots att de är många, vill vi här nämna endast åtta attribut som att betrakta som de allmänna attributer. De är skönhetens och perfektionens attribut och de tar sig olika uttryck som kan bli märkbara i *Allahs* skapelser.

1- Al Qadir (Allsmäktig):

Det betyder att allting i detta universum, såsom livet, energin, intellektet, ordning, lag, kommunikation, o.s.v. är klara bevis på skaparens allsmäktighet. Universum är ett konstnärligt verk som är härligt i sin skapelse, skönhet och ordning. Skapelsen liknar en maskin som fungerar perfekt i sin regelbundenhet och noggrannhet. Alla varelser såsom exempelvis människan, djur, växter av olika form o.s.v. är genomgripande och tydliga bevis på skaparens förmåga. Han säger i den heliga boken Koranen:

"Allah är den som rest upp himlarna utan några pelare som ni kan se. Sedan satte Han sig stadigt på Tronen. Och Han tvingade solen och månen till (er) tjänst. Varje (planet) följer sin fastställda kurs till en fastställd tid. Han styr alla naturlagarna (och) Han förklarar tydligt alla tecken så att ni matte ha en fast tro på mötet med er Herre.

Och det är Han som utbredde jorden och gjorde berg och floder på den och av varje slags frukt, därpå gjorde Han par, manliga och kvinnliga. Han låter natten täcka dagen. I det finns det sannerligen Tecken för ett folk som vill tänka sig för".

Sura Al-Ra'd (13:34)

Och:

"Ut nu människan se på sin föda; Hur vi släpper ner vatten i överflöd; Sedan klyver Vi jorden- (en lämplig) klyvning Sedan låter vi Frön gro i den ".

Sura'Abasa (80:2~28).

Allahs makt är obegränsad. Hans makt är like med alla möjligheter. Hans förmåga att skapa ett universum och förstöra det (bortsett ifrån Hans nåd) är lik Hans förmåga att skapa en atom och förstöra den, därför att Hans makt är absolut och ej begränsad.

Genom att erkänna Hans absoluta makt, vet vi att Han står över behov och knapphet. Han är aldrig tvungen att göra saker och ting. Hans Visdom och makt väljer när och hur skapelsen ska ske.. Det var Han som gav varje del i universum sin nödvändiga roll, plats och funktion.

Om man önskar dra en filosofisk slutsats av denna tro, för att se hur långt den är kopplad till muslimernas förklaring till existensen och skapelsen, ska man ställa följande fråga:

Var skapelsen av universum oundviklig? Var Skaparen bunden att bringa den till existens? Det vill säga: Var det en påtvingad uppgift eller en nödvändighet som skaparen inte kunde göra någonting åt.? I islam svarar man följande:

Att tro på en gud som skapade världen under tvång, leder nödvändigtvis till att tro på att det finns mäktigare varelser än han, och då behöver man inte dyrka denna gud, utan den mäktigare Guden. Man behöver inte tro på en sådan gud, utan på den andre som är hans "överbefälhavare".

Man bör inte heller tro att Guden har skapat världen därför att han behövde den, eller därför att han blev påtvingad av omständigheter och situationer. En sådan gud är för svag för att man ska tro på honom.

Man kan aldrig känna sig trygg inför framtiden om man tror på en gud som kan överväldigas av omständigheter och bryta sina löften.

2-'Al Alim (Allvetande)

Det betyder att Han äger en obegränsad kunskap, och att Hans kunskap är olik människans kunskap. Skillnader mellan den gudomliga kunskapen och den mänskliga kunskapen är följande:

A- Gudomlig kunskap är spontan; själv-vetande och allvetande, medan människans kunskap är inlärd och begränsad i omfattning.

B- Människans kunskap utvecklas i två stadier :Det första där man föreställer sig, och det andra där man antar. Det betyder att processen inkluderar mentalt föreställande i människans förstånd, och hennes omdöme i dessa föreställningar. Den gudomliga kunskapen står över en sådan process, eftersom en sådan process förutsätter att det finns saker och ting som är okända för Honom och att Han skulle behöva föreställa sig för att nå insikt om saker och ting.

C- Människans kunskap rör sig från det kända till det okända.

Man upptäcker det okända genom att studera det som är känt.

Den gudomliga kunskapen är däremot inte beroende av denna process eftersom det inte finns någonting som inte är känt för Honom.

D- *Allahs* kunskap är densamma och oförändrad. Hans kunskap om dom mikroskopiska varelserna i Havens djup och om stora planeter är densamma. Människans kunskap däremot är varierande och av olika grader. Hennes kunskap om någon sak kan bli större eller mindre, och detta beror på att denna kunskap är något hon skaffar sig utanför sig själv.

Detta leder oss att tro på att det är Han som vet bäst om de lagar och system som passar bäst för mänskligheten. Oavsett hur positiva lagar och föreskrifter människan än gör upp blir de inte mer än en "fantasibild" som inte reflekterar sanningen. Till detta hänvisar Koranen och säger:

"Sedan satte Vi dig på en tydlig kurs som innehöll befallningar; så följ den; och följ icke deras fåfänga önskningar som icke vet."

Sura Al-Djatjvah (45:19)

3- Al'irada (Vilja)

Allah har en fullkomlig vilja. Det betyder att Han inte gör någonting under tvång, och att Han har motiv bakom varje handling.

Allahs vilja har två olika karaktär:

•- Viljan med vilken Han skapar. Med denna viljan skapade Han exempelvis himlen och jorden, livet och döden, växter och djur o.s.v..

Effekten av denna vilja är oundviklig och ofrånkomlig och ingen annan än Han kan stoppa eller förhindra den.

•- Viljan med vilken Han lagstiftar.

Effekten av denna vilja kan man genomföra och sprida, stoppa eller förhindra, och man kommer att få sin belöning, förlåtelse eller sitt straff därefter.

Både, den skapande och den lagstiftande viljan är i harmoni. *Allah* gav människan materiella och spirituella behov, och samtidigt gav Han henne lager

med vilka hon ska möta, organisera och dra nytta av dessa behov på det bästa sättet. Det är därför varje avvikelse från den lagstiftande viljan i själva verket är en avvikelse från själva kunskapen och egen intresset, och ett steg mot okunnighet och korruption.

4-A1 Hayy (Den Levande):

Det betyder att Han är levande och förblir levande i evigheten:

"Allah - det finns ingen gud förutom Honom, den levande, den Bestående och allt-Uppbärande.."

Sura Al-Baqarah 2:255).

Detta attribut behöver inga bevis. Efter att man har erkänt att *Allah* är den allsmäktige och allkunnig, kan Han inte vara annat än levande. Men det ska erkännas att Hans liv inte på något vis kan jämföras med annat liv, eftersom Hans liv är självexisterande.

5- Al Mudrik (All observerande):

Det betyder att *Allah* är *Sami'* (All hörande) och *Basir* (All seende) Han omfattar allt det hörbara och synbara utan behov av sådana organ såsom öron och ögon. Han beskriver sig själv:

" (Gud) sade: Frukta icke, ty Jag är med er båda. Jag hör och ser

"Sure Taha (20:46)

6- Al Mutakalim (Den Talande):

Det betyder att *Allah* kan skapa talförmåga i allting. Med denna förmågan framförde Han sina regler och lager till profeter genom icke mänskliga ting som exempelvis trädet på Sinai-berget genom vilket Han framförde sitt tal till Moses.

"..Och Allah talade till Moses (och) överbringade Befallningen"

Sura Al-Nisa' (4:165)

7- Al Sadiq (Den trovärdige):

Det betyder att *Allah* är trovärdig i sina ord och löften. Eftersom Han generöst utlovat paradiset och välsignelse till troende, barmhärtighet till syndare, straff till otrogna, så kommer Han att hålla vad Han lovat.

8- Al Qadim (Den Evige):

Det betyder att Han varken har en början eller ett slut. "*Han är den Förste och den Siste, den Uppenbare och den Fördolde.*"

Sura Al-Hadid (57:3)

B- NEGATIVA ATTRIBUT:

De negative attributen är kända som "Sifat al salbiyya" och de kan inte tillskrivas Allah. De kan inte tillskrivas Honom därför att de kännetecknar andra underlägsna och föränderliga skapelser.

När man bara insett att de positiva attributen tillhör Gud kommer man automatiskt att känna de negativa attributen som all vara materiell, beroende, okunnig, svag, tveksam, orättvis o.s.v.

Slutsatsen:

•- Alla attribut som tillhör *Allah* kan sammanfattas i ett: Självtilräcklighetens eller den Absoluta existensens attribut.

Varför ska man definiera *Allahs* attribut?

•- I och med att man definierar *Allahs* attribut, försöker man så gott man kan i sin strävan att nå fullkomlighet, att införliva dessa i sig själv. Man försöker exempelvis att skaffa sig mer kunskap, vara trovärdig i sina ord och löften, vara mindre beroende av andra.o.s.v..

Eftersom en muslim tror på att Gud besitter dom goda attributen såsom nåd, barmhärtighet, rättvisa o.s.v.. Och eftersom han samtidigt tror på att hela universum och allt som händer i det drivs med Hans vilja, så vet han att allt som sker, sker i enlighet med dessa attribut. Med andra ord en muslim tror att allt som sker, sker i enlighet med Guds nåd, barmhärtighet, kunskap, rättvisa. o.s.v..

En känsla av lättnad och förtroende skapas i en muslims hjärta när han inser detta, och ett bättre samhälle skapas när han vet att ingen kan uppnå något med ondska eftersom det hela sker med *Allahs* barmhärtiga villa.

•- I och med att man definierar *Allahs* attribut, har man ett mått med vilket man kan väga trovärdigheten i olika religiösa budskap. Om man t.ex. blir given ett budskap i vilket det står att den s.k. guden inte visste hur han skulle klara av en viss situation eller att han blev hungrig eller sömnig så vet man att detta inte är ett gudomligt budskap i sin helhet - eller att detta inte är en trovärdig tolkning av det Gudomliga budskapet - eftersom det inte beskriver Guden, utan en "gud" som har brister och som är beroende av materiella saker för sin existens.

Monoteism i Koranen

Monoteism (Tawhid) är den mest väsentliga principen i den Heliga Koranens läror. Dess verser som handlar om monoteism är uppdelade på följande sätt:

1- Verser som talar om Allahs existens:

A: Genom att dra uppmärksamheten till människans natur:

"Och om du frågar dem: Vem har skapat himlarna och jorden och tvingat solen och månen i tjänst? Kommer de förvisso att säga: Allah. Hur blir de då bortvända (Från sanningen)?

(29:62).

"Och om ni frågar dem: Vem sänder ned vatten från skyn och ger liv till jorden med det efter dess död? kommer de förvisso att säga: Allah. Säg: All lovprisning tillhör Allah. Men de flesta av dem förstår icke"

(29:64)

Det är intressant att notera att frågorna är ställda till människor som inte är religiösa, men ändå relaterar dom till Gud i sina svar.

B: Genom att visa tecken på den gudomliga makten och världens under:

"Ser ni icke att Allah låter natten gå över i dagen och låter dagen gå över i natten, och Han har tvingat solen och månen i tjänst ,var och en av dem

följande sin bana till en fastställd tid, och att Allah är Väl Medveten om vad ni gör"

(31:30).

"Och det är Han Som låtet de två haven flyta, det här välsmakande (och) sött och det där salt(och) beskt, och mellan dem har Han placerat en barriär och en oöverstiglig skiljevägg."

(25:54).

C: Genom att visa tecken på människans skapelse:

"Det är Allah Som har skapat er(och) sedan har Han försett er; sedan kommer Han att låta er dö (och) sedan kommer Han att uppväcka er till liv. Finns det någon av era (så kallade) medgudar som kan göra något (av detta).. "

(30:41).

"O människor, om ni svävar i tvivel beträffande Uppståndelsen, (tänk på) att Vi sannerligen har skapat er från stoft, sedan från en spermiedroppe, sedan från en blodklump, sedan från en bit kött, delvis formad och delvis oformad, så att vi gör (vår styrka) uppenbar för en "

(22:6)

D: Genom att visa på ordning och harmoni i naturen:

" ..Du kan icke se någon brist på överensstämmelse i den Nåderika (Gudens) skapelse. Se då igen. Ser du någon skovank.

(67:4).

E: Genom att visa på livets fenomen:

"...Han sänder ned vatten från skyn och vederkvick er jorden därmed efter dess död. I det finns förvisso Tecken för ett folk som förstår. "

(30 25)

"Han ger liv dt jorden efter dess död. Ock på liknande sätt skall ni frambringas." (30:20).

"Hur kan ni förneka Allah? Ni var utan liv och Han gav er liv, och därpå kommer Han att låta er dö, sedan återkalla er till livet, och då skall ni tvingas återvända till Honom" (2:92).

2: Verser som antyder Allahs enhet:

"Och er Gud är En Gud, det finns ingen gud förutom Han, den Nåderike, den Barmhärtige".

(2:164).

"Säg: Han är Allah, Den Ende!".

(112:2).

3- Verser som förkastar mångguderi, och varnar för dess konsekvenser:

"..Det finns ingen värdig tillbedjan; utom Allah, och det är sannerligen Allah som är den Mäktige, den Vise".

(3:63).

"Så sätt icke upp någon annan gud bredvid Allah.." (17:23)

" ..Och vem som än förknippar medhjälpare med Allah har verkligen tänkt ut en mycket stor synd".

(4:49)

4: Verser som bekräftar Allahs storhet genom att visa på frånvaron av oordning i universum:

"Om det (i himlarna och jorden) hade funnits andra gudar vid Allah, då skulle båda förvisso ha gått under.. "

(21:23)

"Allah har icke tagit Sig någon son, icke heller finns det någon annan gud bredvid Honom; i så fall skulle varje gud . har tagit till sig vad han trade skapat, och några skulle förvisso ha försökt få herravälde över andra.. "

(23:29)

Footnoter:

1- Ali bin abi Talib: (... -661) En kusin till profeten Mohammad (frid må vara med honom). Han är den första manliga som bekände sig till profetens tro. Profeten kallade honom: Ledaren för de troende. Profeten valde honom till sin efterträdare.

2-Iman Jafar al Sadiq: (699-765). Han är den sjätte av de 12 Imamer och efterträdare till Profeten

Källor

- Al Balagh foundation: *Monotheism*, (Al Balagh foundation) Tehran/..../.
- Dr. Bahonar: *Knowing Allah*, (Islamic propagation organisation) Tehran/..../.
- Dar al Haqq: *Roots of islam*, (Dar al Haqq) Qum 1982.
- Mehdi. M: *fundamentals of islam*, (Great Islamic library and foreign department of Besat foundation) Tehran,1972.
- Sadig, Q: *Den Heliga Qur'anen* (Övers.), (Islam int. publication L.T.D.). U.K.1988.
- Tabataba'i, M. H.: *A shiite anthology*, translated by William C. Chittick, second publication, (Besat foundation),Tehran 1981.
- Zettersteen, K.V: *Koranen* (övers.) (Wahlström & Widstrand). Stockholm, 1979.

